

Ö-POSTEN

2

FEB
2017

• TIDNINGEN PÅ RINGÖN •



SIV PÅ CLAESSIONS TRÄTJÄRA – SVÄMMAR ÖN ÖVER? – VÄGGMÅLNINGENS ÖDE



FOTO LENNART SJÖBERG

Hej och välkommen till det andra numret av Ö-Posten och tack för alla positiva kommentarer om tidningen. Det värmer!

Vi siktar på fem nummer om året och förhoppningsvis blir det ett snäpp bättre varje gång, särskilt om ni fortsätter att bidra med idéer. Berätta vad du tycker att vi skall skriva om. Du når oss som vanligt på info@saltet.org.

I det här numret går vi på vattnet. De flesta har ingen aning om att det finns fyra gamla hamnar på Ringön och ett livs levande skeppsvarv, en marina och flera småbåtsvarv. Ringön är en spännande och levande del av hamnen, även om det lätt glöms bort. Och glömts bort är precis vad som hänt när det gäller båttrafiken över älven. Hittills.

För oss på Saltet är det här en viktig fråga. En båtförbindelse skulle betyda mycket för Ringön, särskilt nu när vi har fem år av brobygge framför oss. Vi drar i alla tänkbara trådar och det finns ljus vid horisonten. Staden utreder en temporär båtförbindelse under byggtiden och då måste det självklart bli en hållplats även på Ringön.

Det här kan du läsa mer om längre fram i tidningen. Vi skriver också om tre företag på ön med havet som affärsidé. Det finns många fler.

Trevlig läsning,

**Filip, Red Top och Matilda
Saltet på Ringön**



Matteo Bilisar är restaurangchef för Aldardo på Ringön.

”JAG ÄTER PARMESAN ISTÄLLET FÖR GLASS”

TEXT HANNA RASMUSON FOTO EMELIE ASPLUND

När började du laga mat?

– Jag läste juridik i Italien där jag kommer från, och där finns inte CSN. Så för att slippa be mina föräldrar att köpa saker åt mig jobbade jag extra som servitör. En dag var det en som var sjuk i köket, och då hoppade jag in. Sen jobbade jag tills jag var 23-24 i Italien, därefter flyttade jag till Sverige och öppnade ett ställe i Majorna.

Hur länge har du jobbat på Aldardo på Ringön?

– Jag började förra året, då fanns det bara produktion för Aldardo på Kungstorget här. Sedan dess har vi utvecklat cateringverksamheten och öppnat ett litet Aldardo här på Ringön. Från och med andra veckan kändes det som ett etablerat ställe. Vi serverar 50-100 måltider per dag. Nere i stan gör vi 600-700 en bra dag.

Hur jobbar ni med era producenter?

– Vi har valt producenter noga och köper direkt från Italien. Oftast jobbar vi med mellanstora familjeföretag där oliverna heter samma sak som gubben

som odlar dem. Vi försöker ha en nisch av produkter som är speciella, som Venturino Bartolomeo – oliver från Ligurien.

Vilken är din favorit på menyn?

– Asparagi e funghi – pasta med sparris, svamp och tryffel. Det är en rätt som jag lagade en gång i Italien när vi bara hade svamp och sparris i köket, och jag hittade en flaska med tryffelolja. Den rätten har jag tagit med mig överallt.

Vilken råvara kan du inte leva utan?

– Parmesan, kungen av alla ostar. Passar med allt! Tycker man synd om sig själv som jag ofta gör vid tiotiden, då kan man äta parmesan med honung istället för glass. Har man barn kan man äta parmesan med deras sylt – jag tar den som min dotter använder till pannkakor. Dessutom passar den bra med saltare saker. Du kan använda den som krydda, äta den som den är och servera den som förrätt – eller efterrätt, och du kan riva den över pastan. Enligt mig är parmesan grunden i hela det italienska köket.

Vernissage i Järnhallen

I april har konstnären Anna Bergman vernissage. Utställningen heter "Cosmos and Earth. Paintings från 2013-2017" och ställs ut i den egna konsthallen.

Berätta om utställningen!

– Den kommer att handla om monumentalt måleri, och jag tror inte jag behöver säga mer än så. Måleri överallt helt enkelt!

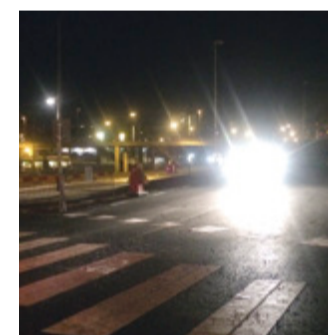
Hur känns det att ställa ut i sin egen konsthall?

– Lite som att ställa ut hemma kanske. Välbekant och tryggt. Min ateljé ligger vägg i vägg med konsthallen så mina målningar behöver nästan inte flyttas alls. Jag tycker att den förskjutningen är intressant, hur målningarna helt plötsligt bara på några meter förvandlas till något annat. Jag ser fram emot vernissagen, att träffa kollegor och vänner och att få se målningarna i ett utställningssammanhang.

VERNISSAGE

Lör 22 april kl. 11-18.
Öppettider: Fre 12-18.
Lör-Sön 11-16.
Utställningen pågår till 14 maj.

JÄRNMALMSGATAN 5
JÄRNHALLEN.SE



NY VÄG

Titta noga för detta är en historisk bild. Strålkastarna i bakgrunden sitter på den allra första bilen som rullat på nya infarten till Ringön, den som går från Frihamnsmotet till Ringögatan. Självklart var Ö-Posten på plats och förevidde ögonblicket denna regn- och dimmiga januarimorgon. En mäktig upplevelse.



Vega flyttar

Vega har bryggt sitt öl på Stenkolsgatan sedan 2012. Men nu är det dags för flytt. Med tre heltidsanställda och några timanställda har de vuxit ur sina gamla lokaler. Ö-Posten bad Karl von Spreti berätta mer.

Vart går flytten?

– Till Manufakturergatan, Ringö Brygga. Vi bygger för fullt och det kommer bli riktigt fint.

Hur mycket större blir det?

– Vi fyrdubblar vår yta till 360 kvadratmeter. Det känns bra.

Ryktet säger att ni har sökt provsmakningstillstånd. Vad betyder det?

– Det stämmer, ett provsmakningstillstånd innebär att vi kan ha vårt bryggeri öppet för drop-in. Man kan komma förbi och provsmaka våra ölsorter i vår smakbar. **Förutom mer plats, är det något annat som är nytt?**

– Vi kommer att släppa många goda öl under 2017, fortsatt handla lokalt!

ANNONSERA GRATIS I Ö-POSTEN!

Det är smidigt att köpa av någon runt hörnet och ju mer nytta vi har av varandra desto bättre stämning på ön. Om du har något du vill sälja som du tror kan vara av intresse för någon annan på Ringön så kan du sätta in en gratis text-annons här i tidningen. Texten får vara max 120 tecken och högst en annons per person eller företag i varje nummer.

Erbjudandet gäller bara för personer och företag som verkar på Ringön. Vill du få med din annons i nästa nummer behöver vi ditt manus senast 29 mars 2017 Skicka texten till info@saltet.org och skriv ANNONS i ämnesraden. Är du företagare och vill sätta in en större annons så löser vi det också förstås, till ett bra pris. Bara mejla så hör vi av oss.

MOTORINTRESSERADE

Vi letar efter motorintresserade som vill vara med på Ringöns första Swap Meet den 27 maj! Har du garage på Ringön och vill vara med? Känner du någon som inte har garage på Ringön som vill vara med?

Kontakt: jessica@saltet.org

CONTAINER, PALLKRAGAR M.M.

Hej företagare på Ringön! Jag ska starta en odlingsverksamhet på Järnmalmmsgatan och vill använda återvunnet material. Hör av er om ni vill bli av med: En container (ca 6 meter lång & behöver ej vara i toppskick), pallkragar, långa störrar, kabelvindor och stora kärl.

Kontakt: kontakt@sandraholmes.se

KONTORSPLATSER

Kontorslokal om 664 kvm på Ringögatan 5, 1 tr uthyres.

Nyrenoverad butikslokal med snygg entré på Ringögatan 5 om 622 kvm uthyres, klar våren 2017

*Kontakt: Carl Sandén
på 0708-936894*

KONTORSPLATSER

Är du på jakt efter en kontorsplats? Kolgruvan erbjuder ett kreativt kontorshotell med närhet till city. Allt ingår!

Kontakt: info@kolgruvan.com

GAMMAL MC

Söker en gammal mc som antingen går att bygga om till en Scrambler eller som redan byggts om. Är inte särskilt kunnig på att meka så den får gärna funka rätt bra redan som den är.

*Kontakt: Johan Larsson
0705-236529*

SLÄP

Jag behöver köpa ett begagnat och billigt släp för att köra konstverk och annat.

*Kontakt: Anna på Järnhallen
0706-242953*

PIANO

Vi på Saltet söker ett gammalt Piano till våra lokaler, har du något stående så kan vi hämta.

Kontakt: Saltet 0705-236529



Kärra tjära

Claessons Trätjära har mer än 30 år på nacken, men är kanske mer aktuellt än någonsin. Sedan starten har intresset för naturliga material bara ökat.

TEXT HANNA RASMUSON FOTO EMELIE ASPLUND





Det står tio flaskor med linolja uppställda på bryggan. De ser ut som små lampor med guld-gult ljus när solen lyser genom vätskan. Så småningom kommer solens strålar att bleka linoljan i flaskorna och förvandla den från rå till kokt.

I lokalerna intill har Claessons Trätjära sin boning – ett stort lager med tillhörande butik, där lukten av tjära, linolja och terpentin letar sig in i näsborrarna. Inne bland hyllorna står en av grundarna, Siv Carlsson, och håller upp två spikar.

– Det här är en maskingjord spik, det ser man om man tittar nära. Den andra är handsmidd från Dalsland, det är en gammal genuin firma ägd av två bröder som tillverkar dem.

Handsmidd spik har kanske vid första anblick inget självklart användningsområde. Men efterfrågan är stor – och många är de slott, kyrkor och byggnadsminnen som behöver nya spikar.

– Säg att man ska reparera ett golv i ett byggnadsminnesmärkt slott i Stockholm, då behöver man kanske tusen handsmidda spikar. Om man istället är en privatperson som vill ha handsmitt för att man tycker att det är fint, då blir det förstas jättedyrt med den handgjorda, då satsar man kanske på den billigare kopian istället.

De senaste 20 åren har intresset för byggnadsvård och hållbara material vuxit, något som märks i utbudet. Idag kan man knalla in i en specialbutik lite varstans och köpa naturliga byggmaterial.

– När vi startade på 70-talet fanns det inte en enda byggnadsvårdsbutik, sedan dess har det poppat upp fler och fler, i dagsläget är de en stor andel av våra kunder.

Att Claessons Trätjära skulle bli en av Nordens största leverantörer inom byggnadsvård och skeppsbyggeri var inget de väntade sig vid starten. Siv Carlsson och maken Staffan Claesson var två arkitekter som ägde en träbåt, men hade svårt att få tag på material för att hålla efter den. En dag tog de saken i egna händer och köpte in trätjära och linolja på fat. De började sedan sälja vidare till vänner med träbåtar, och kallade lite skämtsamt verksamheten för Claessons Trätjära.

– Man kan säga att det var så det började. Vi drev länge vårt arkitektkontor parallellt, men så småningom blev efterfrågan så stor att vi inte hann med båda delarna helt enkelt.

På den tiden låg Claessons Trätjära i Lagerhuset vid Järntorget, men när Götatunneln skulle byggas gick det inte längre att få frakter dit. År 2000 packade de därför ihop tjärfaten och flyttade till Ringön, där de trivs alldeles utmärkt. Utanför lokalerna vid bryggan ligger, vid sidan om linoljeflaskorna, en vikingabåt förtöjd. Claessons Trätjära har bidragit med tjära till båten och under vinterhalvåret får ägarna lov att förvara den utanför butiken. Idag är det inte så många privatpersoner som äger stora träskutor, men kunder som Ostindiefararen och andra vikingaprojekt är fortfarande i behov av mycket tjära.

Ett ärende till butiken på Järnmalmsgatan kan handla om trätjära till en vikingabåt såväl som linolja till en altan. Att använda sig av naturmaterial är något som särskilt appellerar till de yngre, säger Siv.

– Ibland har de köpt ett äldre hus från slutet av 1800-talet och vill inte slaska på en plastfärg på det. Att bygga med plast får samma effekt som när du stoppar ett bröd i en plastpåse och knyter till, det börjar mögla. Det är samma med husen, folk lever i plastpåsar.

De som söker sig till Claessons Trätjära vill istället isolera med linisolering, och använda sig av produkter som ingår i det naturliga kretsloppet och inte belastar miljön.

– Samtidigt är det inte alla förunnat att reparera med naturliga material. Det är till exempel skillnad på det professionella industribyggandet och de som renoverar enstaka projekt och hus för att de tycker att det är fint.

Vid den här tiden på året är det relativt lugnt hos Claessons Trätjära. På golvet står stora dunkar med terpentin som ska skickas iväg till Finland, annars ligger produkterna välsorterade i lagerhyllorna. Rep, olja, spik, och tjära på blanka svarta fat.

Men det är bara lugnet före sommaren. Så snart de första tecknen på vår börjar synas drar säsongen igång igen.

– Då ska hus renoveras, altandäck skuras och båtar lackas och i sjön.

CLAESSONS TRÄTJÄRA AB

Claessons Trätjära grundades på 70-talet av Siv Carlsson och Staffan Claesson. De största produkterna är just trätjära, tillsammans med linolja och terpentin. Trätjära används bland annat i hårvårdsprodukter och som smaksättning av livsmedel, men det absolut vanligaste användningsområdet av trätjära är att skydda trä som kommer i kontakt med vatten. Det bästa med Ringön är enligt Siv den tillåtande och opretentiösa atmosfären och den låga bebyggelsen.

JÄRNMALMSGATAN 5
CLAESSONS.COM

Svämmar vi över?

Det pratas ofta om att Ringön ska svämma över, men ligger det någon sanning i det som sägs och vad betyder det? Ö-Posten ställde frågan till Ulf Moberg, stadens samordnare av klimatanpassningsfrågor på Stadsbyggnadskontoret.

Hur stor är egentligen risken för översvämning på Ringön?

– I dagsläget finns det en risk för översvämning i liten omfattning söder om Järnmalmsgatan, och runt hamnbassängerna. Då pratar vi dock om fall med extremt högvatten eller stora skyfallsregn. De översvämningar som sker idag har endast korta förlopp, men om inget görs med tanke på framtida högre hav är det bekymmersamt.

...vad händer då?

– Med högre hav kommer det inte vara möjligt att köra bil på Järnmalmsgatan vid ett översvämningstillfälle. Risken kommer framförallt finnas söder om Järnmalmsgatan, men även norr om den. Ur en säkerhetsynvinkel måste ett område vara tillgängligt om något akut skulle inträffa, om någon till exempel får en stroke eller ett hjärtfel. Om Järnmalmsgatan svämmer över kommer inte en ambulans fram. Utöver det kan det bli skador på egendom.

Hur långt bort i framtiden ligger den typen av översvämningar?

– Vi utgår ifrån FN:s klimatpanels scenario, där pratar man

om en meters nivåförändring till 2100. Om man räknar från landhöjningen får vi då en vattenhöjning på 7 decimeter, lägger man sedan på en händelse som ett extremt högvatten eller skyfall är vi uppe i översvämningar av det slaget. Redan 2070 kommer vi få liknande problem.

Det är dock relativt långt fram i tiden. Kan hotet om översvämning ändå hindra nya etableringar som uteserveringar att få tillstånd?

– Nej, jag ser inga bekymmer med det. De här högvattenhändelserna från hav inträffar under vintern och är beroende av djupa lågtryck. Som värst om man tittar historiskt har vatten legat kvar i ett dygn.

Vad kan göras för att minska riskerna inför framtiden?

– Detta är bara spekulationer, men jag tror att staden kommer att försöka säkra Järnmalmsgatan. Om man gör det och ser till att man kan gå via husen från kvarteren söder om den så är det ganska lugnt. Dessutom får man objektsskyddade fastigheter söder om den, det vill säga se till så att det inte tränger in i vatten i känsliga delar av byggnaden vid ett översvämningstillfälle.

TEXT HANNA RASMUSON
FOTO EMELIE ASPLUND

STÖRSTA RISKERNA

De största riskerna för översvämning på Ringön är extremt högvatten eller skyfall.

Extremt högvatten förekommer ungefär vartannat år, senast under annandagen 2016. Då var det i låga delar cirka 0,5 meters djup på översvämningarna. Älven stod i centrala staden 1,7 meter över sin normala nivå.

Det landar ett skyfallsregn någonstans i Sverige varje år, men de är alltid väldigt lokala. Skulle ett sådant trilla ner över Ringöområdet blir troligtvis östra delen av Ringögatan avstängd.



KOLGRUVAN

Kolgruvan startades 2016 av Willy Rudman och Fredrik Wernér.

På gång i mars-april: Biokväll, Made by hand – marknad. Portrait night – få en gratis porträttbild med din bästa vän, mormor, barn eller någon annan du gillar.

KOLGRUVEGATAN 12
KOLGRUVAN.COM





En riktig kolgruva

För den som gillar att återanvända gamla saker är Ringön lite av en skattkista. Något som passar det nystartade kooperativet i den gamla chokladfabriken perfekt.

TEXT HANNA RASMUSON FOTO EMELIE ASPLUND

På dörren sitter en dörrkläpp i brons formad som ett lejonhuvud. En utsmyckning som för tankarna till en slottsport snarare än ett industriområde. Men kläppen gör sitt jobb även här, och efter två slag kommer Willy Rudman och öppnar.

– Fredrik är på övervåningen och målar men kom in så hämtar jag honom.

I den drygt 700 kvadratmeter stora lokalen innanför finns det som Willy Rudman och Fredrik Wernér döpt till Kolgruvan. Under två och en halv månad har de målat och renoverat rubbet här. Väggar, vrår och rör. Det är nu den egentliga verksamheten börjar ta form: ett kooperativ och kontorslokal för kreativa aktörer i Göteborg.

– Det har tärt ganska mycket på oss hela renoveringsbiten, vi är inga målare eller hantverkare. Men nu börjar det bli klart och det känns som att vi finns på riktigt, säger Willy.

Vid ett långt bord sitter folk och jobbar vid sina laptops, i köket kokas det kaffe och i verkstaden jobbar designern Mattias på sina glasögon. Fredrik är klädd i grönt målarställ när han kommer ner från övervåningen, en kontrast till Willys skjorta och stickade tröja.

– Jag och Willy är ganska olika egentligen, men vi kompletterar varandra väldigt bra. Jag har tusen idéer och är väldigt kreativ och Willy punktar ner saker och får dem att hända.

Det är inte helt gratis att renovera en hel fabrikslokal, men det faktum att Willy och Fredrik älskar att leta saker har gjort det något billigare. Några av väggarna i lokalen är gamla busskurer från Volvo, ett par kontorsskärmar i 80-talsstil kommer från en vind och en hel del av möblemanget är sådant som Fredrik samlat på hög i sina föräldrars garage.

– Det började bli rätt fullt på slutet så det var tur att vi hittade en lokal, säger han.

Återanvändandet går även hand i hand med idén om att Kolgruvan ska vara ett kooperativ utan negativ påverkan på miljön. Till och med spikar och skruvar har sparats och använts på nytt.

– Vår hyresvärd brukar sms:a oss när någon lokal ska rensas ut, ”kom hit annars slängs det”. Vi har till exempel fått nödbelysningslampor som annars kostar rätt mycket på det sättet, säger Fredrik.

Steg för steg har de också börjat bekanta sig med de andra hyresgästerna i området. Av dem har de fått hjälp med att köra saker och se om elektriciteten. Eventuellt kommer en svetsare att hjälpa dem med en ny vägg.

– Det känns roligt att man börjar lära känna lite folk och att man kan hjälpa varandra med saker, säger Willy.

I dagsläget sitter här bland annat en filmproducent, en programmerare, flera designers, en journalist och en art director – och fler ska de bli.

– Det känns väldigt bra just nu, det är väldigt många som är här och tittar. Vi har jättemånga planer, vi måste bara sätta oss ner och sortera upp dem när vi är färdiga med lokalen. Fast helt färdig blir man väl aldrig, säger Willy.



En hamn i hamnen

Sakta men säkert håller en liten marina på att ta form nere i hamnen. Ringön är visserligen inte Grekland, men med lite isolering löser sig det mesta.

TEXT HANNA RASMUSON FOTO EMELIE ASPLUND

Det är lugnt nere vid den lilla hamnen på Järnmalmsgatan. Luften är kylig men Göteborgsvinden tycks inte riktigt nå hit. Vid bryggan ligger omkring tio båtar förtöjda och guppar lätt.

– Nu är det mest folk som har sina båtar här över vintern. Den där båten, säger Thomas Hallarås och pekar på en vit Swan, tillhör en italienare som inte vill segla hem den så här års, det kan man förstå.

Tillsammans med vännen Håkan Gillenskog har han stora planer för den här platsen. De flyttade in på Ringön 2014, men har haft sitt båtuthyrningsföretag sedan 90-talet. När de kom hit första gången var det bara en kaj, sedan dess har de putsat bryggor och ställt upp containrar, och idag finns både en gästhamn och ett litet kontor. Tanken är att det så småningom ska bli en fullgod marina med tillhörande café och servering. Men först måste ett serveringstillstånd ordnas, säger Thomas.

– Folk vill ju kunna ta sig ett glas vin eller en öl här en go dag, så vår tanke är att kunna få igång en verksamhet.

Hamnen är en bra miljö för såväl båtar som människor. Eftersom det är sötvatten här, trillar anemoner som satt sig på skrovet av efter några timmar vid bryggan, berättar Håkan.

– När man sedan beger sig ut i saltvatten igen så trillar grejerna som gillar sötvatten av båten så det blir ett bra kretslopp, säger han och Thomas fyller i:

– Det gör att man inte behöver ha en massa giftig bottenfärg på båtarna, det är en miljövänlig hamn på det sättet.

De lärde känna varandra just genom intresset för båtar, och en stor del av jobbet går ut på att sälja in den svenska sommarsäsongen till utländska turister.

Sommartid fylls hamnen sedan med folk från Tyskland, Schweiz och Holland som kommer hit för att segla en vecka.

– Då förstår du inte vad som händer när du kommer hit, det kan vara 300 personer här en lördag och alla pratar olika språk, säger Håkan.

De gillar Ringön eftersom det är lugnt och skyddat, men skulle önska att det kom lite fler göteborgare och hälsade på. Samtidigt måste det ju finnas något att besöka då menar de – och den biten hoppas de själva snart kunna bidra med.

Sommarsäsongen för en marina i Sverige är visserligen kort, i jämförelse med Grekland och medelhavet. Men man får jobba med de medel man har.

– När vi får ett serveringstillstånd måste vi nog sätta upp glasväggar och isolera, det är ju Sverige, folk kommer frysa ihjäl annars. Och vi har lite förfining kvar att göra, bryggan måste fixas till och caféet ställas i ordning. Men vi kommer satsa på detta, säger Thomas.

BLUEBOAT

Yacht Charter Sweden har funnits sedan 1992. Verksamheten startade i Stenungsbaden och har därefter legat på både Marstrand och Lindholmen innan den landade på Ringön.

1 maj drar uthyrningen av segelbåtar igång, då öppnar även gästhamnen.

Till sommaren 2018 planerar de att söka serveringstillstånd.

JÄRNMALMSGATAN 7
BLUEBOAT.SE



VAD HÄNDER MED CAROLINAS MÅLNING?

Många minns säkert att Carolina Falkholts väggmålning i korsningen Järnmalmsgatan/Stålverksgatan vandaliserades i september. Konstverket målades över med vit färg dagen före vernissagen. Sedan dess har det blivit en plats för kommentarer, och nyligen målades två ögon på den vit-rollade delen av målningen.

Nu ska konstverket som också var en del av konstfestivalen "Hall of Fame" tas bort helt.

– Väggen kommer att målas vit för att lämna plats åt kommande konstnärer och sammanhang. Det bästa hade naturligtvis varit att återställa Carolinas målning, men det finns helt enkelt inte budget för det, säger Anna Bergman, festivalens grundare.



FOTO ANNA BERGMAN

KOM IHÅG!

Några datum att skriva in i kalendern:
Ö-festen 2 september
Swap Meet 27 maj

Blir det båttrafik till Ringön?

Den stora frågan kvarstår: Hur går det med båtplanerna för Ringön? I jakten på svar vände Ö-Posten strålkastaren mot vår egen Johan "Red Top" Larsson, som är den som jobbar med frågan för Saltets räkning.

När tror du man kan ta båten till Ringön?

– Om vi hade fått bestämma så skulle första båten gå i början av maj, för det är då vädret börjar göra Ringön mer härligt.

För vem skulle en båt vara viktig?

– Vi har fått frågan från flera grupper. Först och främst från de som arbetar på Ringön idag, och som behöver ett bättre sätt att ta sig till och från ön. Speciellt nu när Ringön omringas av stora infrastruktursatsningar, men självklart behöver fler på sikt kunna ta sig till ön både kvällar och helger. **Varför just båt och inte buss eller annan kollektivtrafik?**

– Det finns idag ingen bra förbindelse mellan centrum och Ringön, man måste ta vagnen eller bussen över bron och byta till industribuss 47, som bara går på morgonen och eftermiddagen. Sedan kommer bygget av nya bron vara ett hinder under ett antal år. Vi tycker att vattenvägen är det självklara sättet att använda i Göteborg, helt enkelt ett härligt sätt att förflytta sig på.

Hur ser staden på frågan om båttrafik?

– Det finns ett intresse att trafikera fler platser med båt, och Ringön har nämnts som ett av dessa ställen. Att köpa en ny båt och få in den i Västtrafiks organisation tar tid och

kostar mycket pengar. Men vi jobbar på en temporär lösning som kan fylla ett behov redan nu och kanske tre år framåt, då behöver det inte kosta så mycket pengar och ta så lång tid att lösa.

Kan vi hoppas på att få åka båt till Ringön när sommaren anländer?

– Det vore en dröm. Att få folk på Ringön att ställa bilen hemma och ta båten till jobbet, eller att barnfamiljerna tar båten till Ringön en helg. Men vi får se, följ utvecklingen på vår hemsida och håll koll på kommande nummer av Ö-Posten, där får du nyheten först!

NÄR BÅTEN INTE LÄNGRE KAN SEGLA

TEXT KERSTIN SJÖDÉN FOTO ANDREAS KARLSSON



När en båt har gjort sitt tar båtskroten på Stenkolsgatan över.

– Målet är att skrota den på ett så miljövänligt sätt som möjligt, säger Marcus Brodin som jobbar på Tibblin Marin & Industriservice, företaget som står bakom Båtskroten i Väst.

I Sverige finns runt 800 000 registrerade fritidsbåtar. När båtarna blir gamla och uttjänta dumpas många – och en del hamnar på havets botten.

På Båtskroten i Väst är målet att i stället skrota båten på ett så miljövänligt vis som möjligt. Det är en process i många steg.

– Båten ska transporteras, farliga vätskor ska tömmas, all form av metall ska demonteras. Slutligen kör vi det ihåliga båtskrovet till Stena Recycling, säger Marcus Brodin.

Bakom Båtskroten står företaget Tibblin Marin & Industriservice, som är ett familjeägt varv för fritidsbåtar. De såg behovet av en båtskrot när det kom in skadade båtar som försäkringsbolagen inte ville lägga mer pengar på.

– I praktiken kunde det vara så att ägarna fick tillbaka sin båt och en summa pengar av försäkringsbolaget. Ingen har kontroll på vad som händer med dessa båtar. Vi ville skapa ett bra system för att ta hand om dem. Sedan starten för fyra år sedan har runt 250 båtar skrotats här.

Snömannen flyttar till Ringön

TEXT SALTET
FOTO ASAF KLIGER

Han föredrar den kalla och torra vintern framför den grå Göteborgsversionen – men vem gör inte det? Jens Thoms Ivarsson är tidigare Creative Director på Icehotel i Jukkasjärvi, och blev känd för sina stora isinstallationer. Han är också industridesigner, konstnär och musiker. I somras flyttade han och familjen tillbaka till Göteborg.

Hur hittade du från Jukkasjärvi till Ringön?

– Jag slängde ut frågan att jag letade efter kontor på sociala medier. En vän tipsade om en annan vän som hade kontor på Stenkolsgatan, så jag tog kontakt och åkte hit. Det var kärlek vid första ögonkastet.

Kände du till Ringön innan?

– Inte så mycket. Jag har varit på Claessons Trätjärna några gånger, och någon dyr resa till Blå Stjärnan med vår gamla katt. Det är allt.

Vad hoppas du att Ringön kan ge dig?

– Ringön har redan gett mig nya bekanskap, inspiration och vackra vyer. Sen hoppas jag på att det blir en bra och öppen atmosfär mellan alla de olika företagen



på ön. Lite som ett gigantiskt kollektiv.

Vad vill du ge Ringön?

– Det hade varit kul att få vara med och bidra till en bra stämning på något sätt. Kanske hålla något föredrag i en verkstad eller på annat kul ställe. Till våren tänkte jag fixa i ordning den lilla grillplatsen i parken, nära trädomen, så det blir en fin mötesplats. Det behöver inte vara så märkvärdigt, en grill och lite ordning räcker långt.

Harald, vilka är ute och kryssar?

TEXT KERSTIN SJÖDÉN
FOTO G. ASSNER

Vad är Kulturbåtarna?

– Kulturbåtarna är ett rederi som bedriver turist- och eventtrafik i Göteborgs och Bohusläns skärgård i gammaldags båtar. Vi har i dag tre fartyg, inget yngre än 100 år.

Vilka är era mest populära rutter?

– Den mest framgångsrika resan med Svenska Västkustlinjen är vår tredagarskryssning mellan Göteborg och Strömstad. Utan att förhåva oss vill vi gärna se på oss själva som Västkustens Hurtigrutt – om jämförelsen tillåts? När vi öppnade ruttan 2015 var det exakt 50 år sedan man kunde åka skärgårdsbåt mellan dessa platser, med stopp i Marstrand, Lysekil, Smögen, Grebbestad och Koster.

Vem är er typiska resenär?

– En levnadsglad livsnjutare som ser värdet av vacker miljö, god mat och intensiva upplevelser.

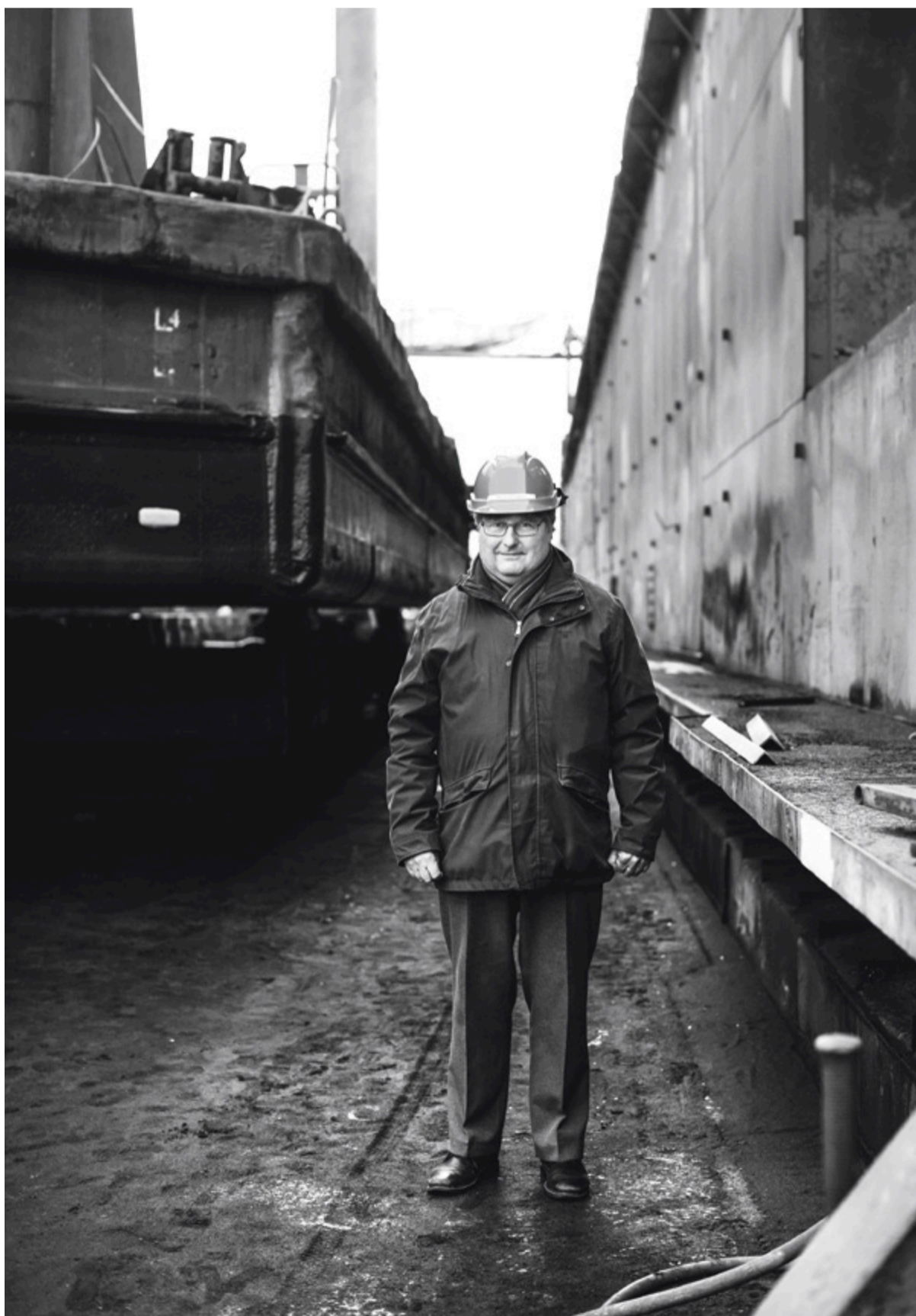
Vad är det bästa med jobbet som förstekapten?

– Det är att stå på bryggan när båten glider fram i världens bästa skärgård. Och när vi är ute skiner alltid solen!



MATS GOTENIUS PÅ GOTENIUS VARV OM

När dockan kom till hamnen



”Jag växte upp på 60-talet, och har många tidiga minnen från hamnen. Hur jag springer omkring mellan fiskebåtarna och knappt kan lyfta benen över relingskanterna. Pappa tog med mig hit så snart jag kunde gå, och jag visste tidigt att det var detta jag ville göra.

Min pappa hette Vilhelm Gotenius och kom från Orust. Han arbetade på Mobergs Båtvarv vid Färjenäs fram till 40-talet. När varvet blev uppsagt från sin mark köpte han deras slip och två Göteborgspråmar och drev verksamheten vidare på dem. Så småningom hittade han och varvssonen Rolf Moberg ny mark på Ringön, och i augusti 1950 flyttade de med sig slipen och pråmarna dit. Därmed var Gotenius Varv startat.

På den tiden fanns det varv precis överallt, bara på Ringön låg det fyra stycken för yrkesmässig sjöfart. Till en början byggde man hela fartyg och ståltrålare här på varvet. På 60-talet började man gå över till att göra reparationer och ombyggnationer, det är det Gotenius verksamhet går ut på idag.

1969 bytte man ut den första dockan mot en dubbelt så stor från Holland. Det är ett av mina tydligaste minnen. Den kom på hösten, och innan dess hade hela familjen varit nere i Holland där affären gjordes upp. Jag var nio år och det var stort och spännande att komma dit och se alla bilar med andra registreringsskyltar. Dockan finns kvar i varvets ägo än idag, det är den man ser från Götaälvbron. Trots att det är den mindre av två flytdockor som vi förfogar över kan den docka fartyg på upp till 2 500 tons lastförmåga, den stora tar fartyg med upp till 6 000 tons lastförmåga.

Om somrarna praktiserade jag på varvet, skruvade i motorer och lossade bultförband. När jag blev äldre läste jag till civilingenjör på Chalmers med inriktning på skeppsbyggeri, och sen började jag jobba i Karlskrona.

Så blev pappa allvarligt sjuk, och i mars 1988 gick han bort. Under hans sjukdomstid jobbade jag på varvet om dagarna och åkte upp till sjukhuset och diskuterade efteråt. Han var en otrolig kraft. En teknisk naturbegåvning, som alltid hade nya idéer. Han startade varvet med nästan tomma händer. Jag är kanske inte lika driftig själv, men jag har humorn efter honom, och han lärde mig att man ska behandla alla lika.

Jag var 27 år när jag tog över Gotenius Varv. Det var inte en lätt bransch att komma in i som ung. De flesta redare var i 60-, 70-årsåldern och tyckte att män som var 50 var unga pojkar. Jag var inte ens 30. Men jag växte med uppgiften och de flesta ställde upp för mig. De måste ju trots allt ha trott på mig, för de stack ju inte.

Sedan dess har Ringön förändrats. Planen är att området ska vara levande även efter stängningstid, bara det inte leder till kriminalitet. Jag är personligen inte glad i målningarna på fasaderna, men det är tycke och smak såklart. Samtidigt vill jag inte ha en utveckling mot kontorsbyggnader med glasfasader, där varvet inte längre passar in. Jag tycker att man ska bevara småskaligheten och alla bra verksamheter.

Just nu hyr vi ut vår lilla docka, där byggs delarna till den nya Hisingsbron. Det känns roligt att få vara en del av det. Det är lite speciellt att vi är det sista kvarvarande varvet i staden. Vi förvaltar det gamla Göteborg på det viset, det är vi stolta över.”

BERÄTTAT FÖR HANNA RASMUSON
FOTO EMELIE ASPLUND



VAD GÖR DU PÅ RINGÖN IDAG?

TEXT HANNA RASMUSON FOTO EMELIE ASPLUND

Nicklas Wallin, 24 år.
Arbetar på Hermansson Olsson Metall AB. Bor i Älvängen.
– Jobbar med att sortera olika material för återvinning.



Linda L Wegdell, 40 år.
Civilingenjör på Thomas Betong. Bor i Stenungsund.
– Jag är här och ska lämna in några saker till Second Hand-butiken.



Magnus Adolfsson, 52 år.
Ekonom. Bor i Bagaregården.
– Jag har precis hämtat en sen lunch här. Jag jobbar lite längre bort på S Johansson AB.



Torbjörn Frost, 68 år.
Pensionär. Bor i Göteborg och Åre.
– Kollar till min båt och grejar lite med den.



Rashid Amedi, 41 år.
Kock. Bor i Angered.
– Jag driver Roma restaurang. Jag tog över för ett år sen och till sommaren ska jag renovera och bygga om här inne.



Hjördis Samuelsson, 61 år.
Bor i Majorna.
– Jag valde bilbesiktningen här på Ringön för jag ville komma hit och se området. Jag gillar att det inte är perfekt polerat, det finns ett värde för staden att ha kvar det.



Marie Kjellsdotter, 50 år.
Marknads- och kommunikationsansvarig på Signet. Bor i Vasastan.
– Promenerar från jobbet till spårvagnen.



Hassan Simmo, 28 år.
Ägare Snuslagret. Bor i Angered.
– Jobbar. Säljer och köper in snus och tobak.